

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. február 12. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2008. november 12. napján kihirdetett **9.B.205/2008/13-I.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy a cselekmény megnevezéséből a Btk. 16. §-ára történő utalást **m e l l ő z i .**

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében állapította meg. Ezért 5 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú ítélet ellen ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

- az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett;
- a vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A fellebbviteli főügyészség átiratában fenntartotta a vádlott terhére bejelentett fellebbezést, az elsőfokú ítélet ezirányú megváltoztatása mellett a tényállás és a bűnösségi körülmények kiegészítésére tett indítványt. Az ügyész a fellebbezési nyilvános ülésen átirata tekintetében csupán annyi kiegészítést tett, hogy indítványozta a további előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítását, illetve a másodfokú eljárásban esetleg felmerült bűnügyi költségre kötelezést.

A vádlott és védője enyhítésre irányuló fellebbezéseiket a nyilvános ülésen annyival egészítették ki, hogy másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták. A másodfokú bíróság a fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, és nem értett egyet az ügyészségnek a tényállás kiegészítésére tett indítványával sem.

Az ítélet tábla a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. A tényállás teljes körű, megalapozott megállapításához szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, azokat egyenként körültekintően megvizsgálta. A széles körben felvett bizonyítás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, amely irányadó volt a másodfokú eljárásban és amelyet lényegében a fellebbezések sem támadtak.

A megalapozott tényállást a másodfokú bíróság kizárólag az elsőfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdésében feltüntetett évszám tekintetében helyesbítette, mert ott nyilvánvalóan elírás folytán 2006. év augusztus 6. napját tüntette fel az ítélet 2007. év helyett.

Az ügyész a tényállás kiegészítését indítványozta a sértett sérülései tekintetében az igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson előterjesztett nyilatkozata alapján. Ezzel az indítvánnyal az ítélet tábla nem értett egyet, hiszen az elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó és 5. oldal 5. és 6. bekezdése részletesen tartalmazzák a vádlott által okozott sérülések helyét, jellegét, gyógytartamát és a vádlott által kifejtett erőszak mértékét.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és bűncselekményét a törvénynek megfelelően minősítette. Az ítélet tábla mindenben osztotta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a vádlott cselekménye nem minősül sem előre kiterveltnek, sem pedig erős felindulásban elkövetettnek. Az e körben kifejtett okfejtését a másodfokú bíróság minden tekintetben elfogadta. Egyetértett azzal is, hogy a vádlott javára nem alkalmazható a Btk. 24. § (2) bekezdésében részletezett büntetés korlátlan enyhítésének lehetősége.

A védelem enyhítésre, vagyis az enyhítő szakasz alkalmazására irányuló fellebbezése sem a bűncselekmény minősítését vitatta, hanem az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékának figyelembe vételét kérte.

Az elsőfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy a vádlott a bűncselekményt egyenes szándékkal követte el. A halálos eredmény elmaradása nem a vádlotton múlt, hanem az - mint ahogy az elsőfokú ítélet is tartalmazza -

Bf.II.408/2008/6.

rajta kívülálló körülmények szerencsés együtthatása következtében maradt el (a sértett felébredt, az ütésre lendített balta beakadt a manzárdtetőbe).

Ezért az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és ugyanezen § szerint minősülő és büntetendő, a Btk. 16. §-a szerinti emberölés büntette kísérletének. A bűncselekménynek az ítélet rendelkező része szerinti megnevezését az ítélet tábla a Be. 258. § (2) bekezdés d) pontjára és a Legfelsőbb Bíróság e tárgyban megjelent 61/2008. BK véleményére figyelemmel helyesbítette. Az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2007. évi CLXII. tv. 18. §-a 2008. január 1. hatállyal módosította az 1998. évi XIX. tv. 258. § (2) bekezdés d) pontját. Eszerint a bűncselekmény minősítésekor alkalmazott törvényhelyeket az ügydöntő határozat rendelkező részében is fel kell tüntetni. Így meg kell jelölni, hogy a bűncselekmény büntett vagy vétség, továbbá utalni kell a folytatólagos elkövetésre, valamint az elkövetői és az elkövetési alakzatra. A 61/2008. BK vélemény 3. pontja szerint a bűncselekmény megnevezése után zárójelben fel kell tüntetni a bűncselekmény alapesetének - s ha megvalósult, minősített esetének - törvényi tényállását (diszpozícióját) és büntetési tételét meghatározó törvényi rendelkezéseket. A BK vélemény 3. pontjára vonatkozó indokolás szerint azonban nem kell feltüntetni a Btk. általános részének azokat a rendelkezéseit, amelyeket a szöveges minősítés tartalmaz, azaz a folytatólagosságot, az elkövetői vagy az elkövetési alakzatokat meghatározó törvényhelyeket [Btk. 12. § (2) bekezdés, 16. §, 19. §]. Ezért az ítélet tábla a bűncselekmény megnevezéséből a Btk. 16. §-ára történő utalást mellőzte.

A büntetés kiszabási körülményeket vizsgálva az ítélet tábla osztotta a fellebbezési főügyészség indítványát, vagyis azt, hogy további súlyosító körülményként értékelendő az élet elleni bűncselekmények elszaporodottsága és az, hogy a vádlott magatartása az előre kitervelt elkövetéshez közeli.

Az így kiegészített bűnösségi körülmények mellett sem tartotta indokoltnak az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamának megváltoztatását. Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben a büntetési tétel alsó határával megegyező tartamú szabadságvesztést szabott ki. A törvény rendelkezése szerint a kísérletre a befejezett bűncselekmény büntetési tételét kell alkalmazni [Btk. 17. § (1) bekezdése]. Az elsőfokú bíróság a vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülményeket maradéktalanul feltárta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Ebből következik, hogy az ítélet tábla nem osztotta a védelemnek azt az álláspontját, mely szerint a büntetés kiszabásánál nagyobb súllyal kellett volna értékelni, hogy a vádlottnál a családi élet megromlása egészségügyi problémákat is okozott, és emiatt került olyan elkeseredett állapotba és kilátástalannak vélt helyzetbe, amely végül is e bűncselekmény elkövetéséhez vezetett. A súlyosító körülmények nagy száma és nyomatéka mindenképpen indokolja az 5 év tartamú szabadságvesztés alkalmazását, ennél enyhébb büntetés nem szolgálná a büntetési célok elérését. Ezért az ítélet tábla alaptalannak tartotta a szabadságvesztés enyhítésére - különösen a védő által az elsőfokú tárgyaláson tartott perbeszédében kért olyan mérvű enyhítésére, amely a

szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését lehetővé tenné - irányuló védelmi fellebbezéseket.

Alaptalannak ítélte azonban az ügyész által a szabadságvesztés súlyosítására irányuló fellebbezést is. Az ügyészi indítványnak megfelelően kiegészített súlyosító körülmények sem indokolják a kiszabott szabadságvesztés lényeges súlyosítását. A vádlott büntetlen előéletű, a bűncselekmény elkövetését kétség kívül megbánta, a sértett a vádlottnak megbocsátott. A bűncselekmény elkövetésében sajátos módon egyfajta sértetti közrehatás is kimutatható, hiszen részben a sértett magatartása következtében jutott a vádlott huzamosabb időn keresztül olyan kiszolgáltatott és megalázott helyzetbe, amelyből helytelen megfontolással csak a bűncselekmény elkövetésével látott kiutat. A cselekmény kísérleti szakban maradt. Mindezek az enyhítő körülmények tehát szükségtelenné tették a kiszabott szabadságvesztés súlyosítását, ezért a másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezést is alaptalannak tartotta.

Az elsőfokú bíróság a bűncselekmény jellegére, illetőleg a vádlott személyiségére tekintettel helyesen döntött, amikor a vádlottat a közügyek gyakorlásától 5 évre eltiltotta.

A törvényi előírásoknak megfelelően rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, valamint a bűnjelekről. A bűnjelek lefoglalásának megszüntetése és megsemmisítése tárgyában azonban nyilvánvalóan elírás folytán tévesen hivatkozott a Be. 157. §-ára a Be. 155. §-a helyett, ezért ezt a másodfokú bíróság helyesbítette.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket minden irányban alaptalanoknak ítélte, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján - a rendelkező részben írt helyesbítéssel - helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelte a vádlott előzetes letartóztatását és azt nyomban foganatosította is. Ezért a vádlott által 2008. november 12. napjától a másodfokú határozat kihirdetése napjáig előzetes Bf.II.408/2008/6.

letartóztatásban töltött időt az ítéletábra a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

A végzés ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

S z e g e d , 2009. február 12.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk..Cserhádi Ágota sk..Katona Tibor sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.408/2008/6. számú végzése és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 9.B.205/2008/13-I. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2009. február 12.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke